

Sygn. akt III AUa 113/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jolanta Hawryszko (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSO del. Beata Górską
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 r. w Szczecinie

sprawy R. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek apelacji ubezpieczonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 13 listopada 2013 r. sygn. akt VII U 2317/11

1. oddała apelację,

2. przyznaje radcy prawnemu J. W. od Skarbu Państwa – Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie kwotę 120 (sto dwadzieścia złotych) powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonemu z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Barbara Białecka SSA Jolanta Hawryszko SSO del. Beata Górską

Sygn. akt III AUa 113/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z 13.09.2011 r., (...) odmówił ubezpieczonemu R. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ w ostatnim dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę oraz przed dniem powstania niezdolności do pracy, przesuniętym o okres pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy ubezpieczony udokumentował 6 miesięcy i 1 dzień okresów ubezpieczenia, zamiast wymaganych ustawą 5 lat, poza tym niezdolność do pracy nie powstała w okresie ubezpieczenia ani w okresie 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia.

Ubezpieczony R. M. zaskarżył powyższą decyzję stwierdzając, iż schorzenia ciągle uniemożliwiają mu podjęcie jakiegokolwiek pracy zawodowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 13.11.2013 r. oddalił odwołanie. Sąd okręgowy ustalił, że R. M., ur. (...), z prawem do renty w okresie 1.08.1995/ 30.04.2007, po złożeniu 23.03.2011 r. ponownego wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w okresie 23.01.2011/ 30.04.2012. Całkowita niezdolność do pracy istnieje od stycznia 2011 r. Brak informacji medycznej świadczącej o leczeniu przed styczniem 2011. Łączny staż ubezpieczenia R. M. na datę 24.05.2011 r. to 4 lata, 4 miesiące, 20 dni. W okresie 18.08.2010/ 27.04.2011 ubezpieczony zarejestrowany był w (...) Urzędzie Pracy w S. jako bezrobotny bez prawo do zasiłku.

Sąd okręgowy rozważył sprawę zgodnie z art. 57 i 58 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2009 Nr 153, poz. 1227 ze zm.) – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w czasie ubezpieczenia, lub w okresie równorzędnym z okresem ubezpieczenia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od daty ustania tych okresów, przy czym punktu 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Sąd okręgowy stwierdził, że moment powstania niezdolności do pracy oraz wymóg stażowy, w myśl obowiązujących przepisów nie mogą być w odniesieniu do ubezpieczonego zniesione, ponieważ jego łączny okres ubezpieczenia wynosi jedynie 4 lata, 4 miesiące, 20 dni. Wskazał, że biegli z zakresu neurologii, ortopedii, chorób wewnętrznych, kardiologii, diabetologii w opinii z 10.06.2013 r. uznali ubezpieczonego za osobę całkowicie niezdolną do pracy od stycznia 2011 roku. Sąd okręgowy zatem uznał prawidłowość ustaleń organ rentowego; przyjęcie daty początkowej powstania niezdolności do pracy na styczeń 2011 skutkowało uznaniem, że nie powstała ona w okresie ubezpieczenia ani w 18 miesiącach po ustaniu ostatniego tytułu ubezpieczenia. Staż ubezpieczeniowy w ostatnich 10 latach przed datą powstania niezdolności do pracy wynosił jedynie 6 miesięcy i 1 dzień, a ubezpieczony nie wykazał innych tytułów ubezpieczenia przesuwających powyższe terminy. Sytuacji ubezpieczonego nie zmienił także fakt zarejestrowania w (...) Urzędzie Pracy w S. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku.

Apelację od wyroku złożył ubezpieczony zarzucając naruszenie art. 57 i art. 58 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez ich niezastosowanie, w sytuacji gdy ubezpieczony spełniał wymagane tymi przepisami warunki oraz błędne ustalenia przez stwierdzenie, że całkowita niezdolność do pracy ubezpieczonego istnieje od stycznia 2011 r., że łączny staż ubezpieczonego to 4 lata, 4 miesiące i 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych, podczas gdy przekracza wymagany przepisami okres 5 lat, wreszcie że niezdolność do pracy nie powstała w trakcie ubezpieczenia ani w ciągu 18 miesięcy od ustania ubezpieczenia, podczas gdy niezdolność powstała właśnie w momencie gdy powód posiadał status osoby bezrobotnej tj. w czasie odprowadzania składki na ubezpieczenie zdrowotne. Skarżący wnioskował o zmianę wyroku przez uwzględnienie odwołania i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy.

Sąd apelacyjny rozważył apelację i uznał, że nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie sądu apelacyjnego sąd I instancji dokonał w sprawie trafnych ustaleń i właściwie zastosował przepisy prawa, dlatego też sąd apelacyjny w całości je zaaprobował. W zaistniałym stanie faktycznym ubezpieczony nie spełniał wszystkich niezbędnych warunków ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności określonych w art. 57 i art. 58 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, spełniał jedynie przesłankę niezdolności do pracy. Bezsprzecznie bowiem jest osobą całkowicie niezdolną do pracy i brak podstaw by uznać, że niezdolność powstała wcześniej niż w styczniu 2011 r. Słusznie przy tym sąd I instancji przyjął, że nie można było stwierdzić całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonego przed styczniem 2011 r., ponieważ ubezpieczony nie przedstawił dokumentacji medycznej świadczącej o wcześniejszym leczeniu. W ocenie sądu apelacyjnego błędne jest

argumentowanie, że niezdolność musiała istnieć już wcześniej i to niezależnie od tego, kiedy ubezpieczony zgłosił się do lekarza. Należy bowiem zauważyć, że stan choroby nie jest tożsamy ze stanem niezdolności do pracy; zatem gdyby nawet przyjąć, że już przed styczniem 2011 r. pojawiały się dolegliwości związane z chorobą, to nie można byłoby wprost przyjąć, że stopień ich nasilenia skutkowało niezdolnością do pracy.

Sąd apelacyjny nie przychylił się też do argumentu, że ubezpieczony ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy tj. 5 lat pracy w ostatnim 10 - leciu przed dniem zgłoszenia wniosku o rentę, ponieważ w okresie 18.08.2010/ 27.04.2011 korzystał ze statusu zarejestrowanej osoby bezrobotnej. Okres ten słusznie nie został uwzględniony zważywszy, że okresami składkowymi są tylko okresy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości określonej w przepisach o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu są. Wynika to z art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Natomiast zgodnie z dyspozycją art. 79 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674 ze zm.) okresy pobierania zasiłku wlicza się do okresów składkowych w rozumieniu przepisów emerytalnych. Do stanu faktycznego sprawy nie ma zastosowania przywoływany przez skarżącego art. 6 ust 2 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który odnosi się do okresów przypadających przed 15 listopada 1991 r., które nie zaistniały w sprawie.

W konsekwencji nieuprawniony był także zarzut błędu w ustalaniu przesłanki czasu powstania niezdolności do pracy. Mając powyższe na względzie sąd apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonego.